

[Marianne Jølvød]

ningen som sådan, der ønsker dårlige vilkår for de ældre og for børn osv.

Jeg vil også godt understrege, at der er utrolig stor forskel på kommunernes vilkår og deres måde at løse opgaverne på. Jeg er da også glad over at høre, at hr. Svend Auken siger, at Socialdemokratiet gerne ser, at der nås en forhandlingsløsning mellem kommunerne og regeringen. Det synes jeg er flot. Det vil jeg også håbe at der gør.

Når jeg kritiserer Socialdemokratiets måde at udtale sig om disse problemer på i pressen i disse dage, er det, fordi jeg oplever det på følgende måde: Der sidder to parter og forhandler, og begge parter skal, som når vi forhandler, have noget ud af det. Det er klart. Men hvis den ene part får at vide, at uanset om de indgår forlig eller ej, er der et flertal, der nok skal gøre sådan og sådan, er det en unfair forhandlingssituation. Det er det, jeg ikke bryder mig om.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Så er vi kommet så vidt, at det er den sidste ordfører i ordførerrækken i første omgang, den sidste repræsentant for partierne, hr. Kofod-Svendsen.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at takke statsministeren for besvarelsen af forespørgslen.

Så vil jeg begynde med at sige, at jeg synes, det er tilfredsstillende, at KV-regeringen har satset på at fremme det samarbejdende folkestyre og har vist både vilje og evne til at inddrage Folketingets forskellige partier i samarbejdet. Vi har haft nogle måneder, hvor der er opnået mange og gode resultater.

Der er også nogle områder, hvor det ikke er gjort godt nok. Sådan er det jo, når vi gør status, så vil vi jo ofte trække de ting frem, der ikke er gjort godt nok. Det vil jeg også gøre. Men jeg siger det på baggrund af, at der er opnået adskillige væsentlige ting i de forløbne måneder.

Det sidste store forlig, der er indgået, nemlig dagpengeforliget, synes vi ikke var godt nok. Hvorfor? Fordi vi mener, at det betyder en svækkelse af konkurrenceevnen og dermed stigende arbejdsløshed. Jeg mener, at det er både ubegribeligt og uansvarligt, at regeringen og Socialdemokratiet på den måde kommer til at forøge den alt for store arbejdsløshed. Hvorfor det? Jo, fordi man fjerner støtten til arbejdskska-

deforsikringen og dermed svækker konkurrenceevnen. Jeg mener, det var helt rigtigt, at man ville skaffe flere uddannelsespladser; alt andet havde været uansvarligt. Men hvorfor lader man erhvervslivet betale en meget stor del af prisen? Vi mener, at arbejdsgiver og arbejdstager i fællesskab i stedet for skulle have betalt for uddannelsespladserne ved, at vi herinde begrænsede fradragsmulighederne for faglige kontingenter for begge parter. Da havde det været os, der er i arbejde, som havde ydet en indsats for at skaffe de nødvendige uddannelsespladser. Nu frygter vi, fordi konkurrenceevnen bliver svækket, at det bliver de svageste på arbejdsmarkedet, der bliver kastet ud i arbejdsløshed. Her mener vi man har valgt en usolidarisk løsning.

Hvad forliget om Øresundsbroen angår, mener vi, det var miljømæssigt forkert. Hvorfor ville man ikke give tid til at undersøge både fordele og ulemper ved en boret jernbanetunnel? Socialdemokratiets megen snak om det brede samarbejde og de miljørigtige løsninger mener vi viste sig at være tom snak. Hvorfor fik vi den aftale, oven i købet indgået bag lukkede døre, når Socialdemokratiet ellers bryster sig så meget af åbne forhandlinger?

Så er der én ting til, som jeg gerne vil trække frem af det, der har skuffet os. Når vi ofte og med rette taler om menneskerettighedssynspunktet i forbindelse med vor ulandsbistand, hvordan kunne det så gå til, at både regeringen og Socialdemokratiet blæste menneskerettighedsspørgsmålene en lang march og i stedet i skøn enighed besluttede at yde over 200 mio. kr. til et styre, der begår grusomt folkedrab i Tibet og undertrykker oppositionsgrupper på hjemmefronten? Kinahjælpen burde ikke være taget op.

Der er et område, hvor vi er blevet skuffet af KV-regeringen. Det er lovforslaget om biomedicinske forskningsprojekter. Her har regeringen præsenteret det sådan, at der kun er tale om en beskedent liberalisering: at tillade forsøg på fostre de første 14 dage efter undfangelsen. Vi mener, at regeringen med det forslag reelt prisgiver det menneskelige liv for at fremme forskningsinteresser og for at forbedre en bestemt teknik. Jeg frygter, at regeringens forslag vil betyde en yderligere udskridning i vores etiske normer og grundlæggende respekt for menneskelivets ukrænkelighed.